

ΤΡΑΓΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

КАРДОТТА КОРНТАИ

“Η ώραίσ α δύναμις τοῦ λεωφορείου. Η ἀριστοκρατική της καταγωγή. Πᾶν ἐσκότωσε τὸν Μαρφ μέσα στὸ μπάνιο τευ. Η καταπληκτική τῆς ψυχαρμαία καὶ οἱ ἀπαντήσεις τῆς στὸνδ δικαστάς της. Η ασέβεια τοῦ βαθεῖου τὸν δημίου προχαλεῖ τὴν ἄγαντή του δόλα. Ενας Γερμανός τὴν ἔρωτεύεται καὶ για χατῆρι της πεδονεῖ στὴ λαιμητρό.»

¹ Ήταν στις 11 Ιουλίου 1793. Η γαλλική ἐπανάστασις βρισκόταν στο δεκάριο περίοδο της υπόμειο. Οι Γιρούνιοι είχαν νικηθεῖ άπο τοὺς Ἰακωβίνους καὶ οἱ ἀρχηγοὶ τῶν Ἰακωβίνων ὁ Μαρό, Δανεών καὶ ὁ Ροβεσπερίδης ἔστελναν κατὰ χιλιάδας τοὺς νικημένης τοὺς ἀντιπάλους στὸν λαυρετόν. Στὴν Βενδέα ἔμαινετο ὁ ἥμ. φύλιος πόλεμος καὶ οἱ Παριοι ἐβασίλευεν ἡ φρουράθεστερη τρομοκρατία.

Τὸ μεσημέρι αὐτῆς τῆς ἡμέρας κατέβηκε
σ' ένα μικρὸ δενδροχείο, στὸ ' Hotel de la
Providence ', ἔνα γένο μορίτοι καὶ ἔζησε
ἔνα δωμάτιο γιὰ νὰ μείνῃ. 'Η γένα αὐτὴ
εἰχε φτάσει μὲ τὸ λεωφορεῖο ἀπὸ τὸ Καιν
οῦ πατριός καὶ πάντα τόσο διαφορώς εἶχε
προκαλέσει τὸν θαυμασμὸ καὶ τὴν περιθώ
ρια τῶν συνταξιδιώτων της. Στὶς ἑργάτ
εις ποὺ τῆς ἤκαναν διανυόντος μὲ καμό^ν
γελο καὶ μὲ ὑπεκφυγές, φαινόταν ἐπιφυλα
κικής. 'Ένας ἀπὸ τοὺς ταξιδιώτας ἐνθου
σιαστήκε τόσο πολὺ μαζί της, ώ.πε τῆς ἐπόδ
τεινε νὰ εἴπῃ κάτι γνωτικό του. Αὐτὴ δύως
τοῦ δρόμητος, μὲ τὸ ίδιο καμόγελο πάντοτε,
στὸ χείλον. 'Οταν ἔφασε τέλος στὸ Παρίσι
κλεισθήκε στὸ δενδροχείο καὶ κοιμήθηκε ὡς
τὸ πωλ. 'Οταν ξύπνησε ντύσθη ἀπλά ἀλλὰ
κομψά καὶ πάγια στὸ Παλαιό Ροναγιάδ. 'Εκεί
κάθω ἀπὸ μιὰ στοά, ἀγόρασε ἔνα υακάτιο γιὰ
τοὺς φράγματα καὶ τὸ ἔκροφε στὸ μπουσότο
της. 'Επειτα γύρισε στὸν καμαράδη της καὶ
ἔγραψε τὸ ἔπιπλο γράμμα πρὸς τὸ Maqd :

« Έχομας από τὸ Καεν. Ἡ πόδες την πατρίδα ἀγάπη σας μὲ κάννι νὰ ἐλπίζω, διτὶ θα ἐπιθυμούσατε νὰ λάβετε πληροφορίες για δύο γίνοντα σ' αὐτὸ τὸ μέρος τῆς Γαλλίας. Θα ἔλθω στὸ σπίτι σας στὴν 1 μ. μ. Λάβετα τὴν καλωσύνη νὰ μέλει σας καὶ νὰ μὲ ἀκούσεται για λίγα λεπτά. Ἔπειτα πώς θα σᾶς βοηθήσω νὰ προσφέρετε μιὰ μεγάλη ὑπηρεσία στὴν πατρίδα ».

Καρλόττα Κορνταί

συδιάρθρωσ. Τέλος επικαὶ μητρίκαιοι πάντες εἰσήγαγον. Στὸν κεφαλὴν φοροῦσσαν
μιὰ νορμανδικὴ σκούφια μὲ πλατεῖες νεανιέλλες ποὺ ἀφιγεὶ τὴν
μπούκλες τῆς νὰ πέτρουν ἐλεύθερα στὸν λαϊκὸν της. Μάτικη σ
ἔνα δραγόσα ἀμάξι καὶ πῆγε πάλι στὸ σπίτι τοῦ Μαρά. Τὴν ὁρά
ποὺ χρυσόσας τὴν πόρτα του, δὲ Μαρά βρήκοσταν στὸ μαντίον. 'Α
πελλίμβανε τὸ λαυτρό του καὶ συγχρόνως ἀκούομποῦ-
σε οὐ μᾶ σανίδια κακηταρέγγυα στὸνόματα πολιτῶν
αρωραγμένων γιὰ φύκιο!...' Απ' τὴν θέσι τοῦ αὐτὸῦ δὲ
Μαρά, διέκρινε τὴν Κατερίνα ποὺ προσαρθρίσσει νὰ
διώξῃ τὴν Καρλόττα, η οποία ειχε ἀνέβει τὰς διῆς τις
οκάλες οπωράγνοντας τὴν θυρωδὸν καὶ τῆς
φύναξε γ' ἀφίσην τὴν δεοποιιδα νὰ περδοη. Γρή-
γορα-γρήγορα τὴν Καρλόττα προχώρως πρόδη τον
Μαρά. 'Ο ἀρχηγὸς πέντε Ιακωβίνων ειχε δεμένη
οἰδη κεφαλὴ του μᾶ βραφικη πετσότη. Τὸ γυνόν του
οώμα δὲν φαινόταν πιατὶ τὸ σκέπαστο ἡ μπανιέρα,
μ'ένα ἔπιστος ἀκάθαρτο σεντέρον. Η Καρλόττα στόθη-
κα μπρὸς του κι' ἄρριστος νὰ τὸν πληροφορῇ ήρε-
μα-ήρεμα γιὰ τὴν κατάσταση στὴ Νορμανδία, διῶς
τοῦν ὑπέρσχοση στὸ γοθικά της. 'Ο Μαρά ἐχαρι-
στήκη μὲ τὶς ἀπανθήσιες τῆς καὶ τῆς ζήτησης τὰ
δύναματα τῶν Γιρουδίνων ποὺ ειχαν καταφύγει στὸ
Καεν. 'Η Καρλόττα τοῦ τὰ ἔδωσε καὶ εκείνος τὰ
κηγαψε σ' ἔνα καρέτ μὲ τὴν σειρὰ ποὺ τοῦ τὰ ἐπαγγ-
γεψε ἔκεινην. 'Επειτα τῆς ειπε : « Πολὺ καλὸς

σποινίς, σὲ ὁχτώ μέρες θὰ πᾶνε ὅλοι στὴ λαιμπτόμο !.

— Τοέξει ἀγαπητή μου φίλη! οὐδὲ λιαζεῖ
τός σε Μαρά στη Κατερίνα, η δημόσια ἐτέρη
ἡ ἀμέωσας, ουνοδενομένη καὶ ἀπὸ τῶν
ἄγγελιαφόροι τοῦ Μαρᾶ Λωράν Μπάς. Οἱ
Λωράν ὥρμοις ἐναντίον τῆς Καρδιάς καὶ
τὴν ἔργηζε κάτω χτυπάντας την μὲ μια κα-
ρέκλα στὸ κεφάλι. Ή Κατερίνα τὴν τοαλ-
άτην την μὲ τὰ πόδια της. Οἱ φωνὲς εἰχαν
ἀκούσοτει στὸν δρόμο. Τὸ σπίτι κοι τὸ δώ-
ματιο γέμισαν ἀπὸ κόσμο. Ή Καρδιά ειχε
σπιάθει καὶ στεκάντα σωπαλῆ. Οἱ στρα-
τιῶτες ποὺ είχαν τρέξει ἀπ' τὸ γεγονόκι
ψυλακεῖται τῆς ἔδεσσαν τὰ χέρια καὶ οἱ ἑθνο-
φυλοφοροῦ τὴν περιειστήσιαν για νὰ τὰ τὴν
προφορλάξουν ἀπ' τὰ πλήθη. Ένας τεχνίτης
ποὺ ἔκανε προσόπους, φανατικὸς ὀπαδός
τοῦ Μαρᾶ, ἀρπάζει τὸ ματωμένο μαχαίρι ἀπὸ
κάτω καὶ ὀρμούσεν οἰκοστὴν τὸν δολοφόνον.

Η Καρδιά στεκάντα καὶ τὰ ἔβλεπε
ὅταν μὲ ἀφάνταστη ψυχραιμία...

Ἐν τῷ μεταξὺ ἀπὸ τὴν ἔθνουσανέλευσον,
ὅπου ἔφαστο πεῖ εἰδούσι τῆς δολοφονίας, ἔργε-
ζαν τὰ σύνεσσος πληρεχόντων καὶ διάταξαν
νῦν δόπηγνον τὴν Καρδόττα στὸν πλη-
σιέστερον φυλακήν. Ἐνώ δῆμως τὸν δόπηγνον
ἡ ἔθνουσανόρδι, τὸ πλήθος δοῦ γέμει τὸν
δόμοιο ώρων μὲ τὸν λόσσον ἐναντίον
χασε τὸ δάρρος τῆς καὶ τὶς αἰσθήσεις τῆς
νῦν τὴν μεταφέσαν στὸν φυλακὴν λιποθυμη-

Οἱ βαρλεντιὶ εἰχαν ἀκολουθίας τὴν αγκαθίαν καὶ διαν-

Ἡ σύλληψις τῆς Καρλόττας Κορνταί

οινι δεῖται τῆς οὐ. Μηδίαρχος. Στα διπέτεις θειάς επις ἡ Καρδάτη πεντούς τὴν καιροῦ της διαβάζονταις Πλούσιαρχο, Ρούσων καὶ ἄλλους συγγραφεῖς. Τὰ τελευταῖς γεγονότας επις τὰ παρακολούθους μὲν μεγάλον ἐνδιαφέρον. Σιγάδην γὰρ γεννήπηκε μέσα της θαυμασίου μήσους κατά τοῦ Μαρα, τὸν δρόποιον φαντάζονται ὡς κακῶν πατριώτην. Επίστετε πώς αὐτὸς ήταν ἡ αἵτια τῶν κακῶν καὶ πώς ἐπερρεε γε ἀπαλλαχθῆ δ τόπος ἀπὸ ένα τέτοιο τέρας.

"Ετοι ἐπέγε τὴν ἀπόφασιν γὰρ σκοτώσων ή ἴδια τὸν Μαρά. Ἡ σκέψης αὐτῆς οἰχώσως φθειρίδι μέσα της. Καὶ ἀπεφθασίος να φύγει για τὸ Πατρίον. Πρίν φύγῃ πάγε τὸν Ἀρζεντάν για νὰ δῷ για τελευταία φορά τὸν πατέρα της, καὶ τὴν ἀδελφή της... Οἱ ἀδελφοί της, φανατικοί φαισιλόφοροι, πολεμοῦσαν ἀπὸ καὶ ωρὲ τὸν ὄπερα τὸν Κορδέ στην Βενεδέα. Ἡ Καρδεᾶται ειπεις στὸν πατέρα της διτὶ ηὗδε νὰ φύγη στην Ἀγγλία για νὰ οωθῇ ἀπ' τὴν ἑπανάστασι. Τοῦ ζήτησε λοιπόν εἰναι εὐχή του, τὸν ἀποχαιρέτησε καὶ γύρισε πλῶσι στὸν Σαεῖν, διποτὸν πολὺ θείας της τὸν τὸ ίδιο παταγόνθι για τὸ ταξείδι της 'Ἀγγλίας κι' ἀφορίσει νὰ προσομιζέται. Τὰ βρύλλα της τὰ χάρισει στοὺς γείτονες. Δέν κράτησε παρόνταν τόμοι τὸν Πλουντάρχον. Τὸν ἔδεσε οὐκανολακί μαζί με τὰ ἀπαραίτητα φορέματα της καὶ πέργοντας τὸν κοντὶ τῆς ζωγραφικῆς της στά-

χθεια ειπε στη θειά της, πώς θα πηδη στη λειθάρι για να ζωγραφίσῃ. Κατεβάνοντας την σκάλα βρήκε το παιδάκι ένας έγγατον. Τού έδωσε τότε το κοντί της ζωγραφικής, τό φίλος καὶ τοῦ ειπε :

— 'Αντο, Ροβέρτε, δὲν θα μδ ξαναΐδης πιὰ ποτέ !

Έπειτα ρύπκε άπο το σπίτι, μπήκε στη λεωφόρο ποδ πήγαινε άπο το Σαεν στο Παρίσι άποφασισμένη να πραγματοποιήσει τον οκοπό της.

— Η έπιθυμία της θειάς είπε έκπληκτη πειδ. 'Ο Μαρά ήταν νεαρός απ' τό χέρι της...
***

Στήν φυλακή τη Καρλόττα περίμενε μὲ γαλάνην την ήμέρα της δίκης της, ένως ὅ όχλος οδύλιαζε έναντιον της κατώ απ' τη παρθενότη της. Στός δίκαιας παρονοιάσθηκε τέλος υπερηφανής καὶ ήρεμη διάν την πάντα :

— Πούς λάς ένεπνευσε τόσο θανάσιμο μήσος έναντιον τοῦ Μαρά; την φύσην οι δικαστά;

— Δὲν οᾶς παρέσυραν άλλοι στην πράξη σας αθήν;

— 'Ότι έκαμα τό έκαμα γιατὶ τὸ θηλέα έγω.

Όταν τελείωσαν οι καταθέσεις τῶν μαρτύρων την φύσην άν έχει τίποτε για πῆ.

— Τίποτε ἀλλο παρ' οἵτις έπέτευχα τὸν οκοπό μου, διάγνωσε. Όταν τῆς έδειξαν τὸ μαρτύρι, ἀπλώσει τό χέρι της, γένοισε τὰ μάτια της ἀλλού καὶ επει.

— Ναὶ οἶ άναγνωρίζω, τὸ άναγνωρίζω !

Δέο νέοι τὴν παρακαλούντων μὲ τὰ βλέμματά τους καθ' δόλ τὸ διδοτημα τῆς δίκης. 'Ο πρώτος ήνας Γερμανὸς 'Άδαμ Λούξ ἀγνὸς δημοκράτης ποδ εἰλεῖ έχει απ' τὸν Μ.-γενεια για νὰ συνεννοηθῇ μὲ τὸν Γάλλον τὸν προκατέστην καὶ στὴν Γερμανία έπαντοστασιν. 'Ο ἄλλος ὄνομά του Χάρογε καὶ ήταν ζωγράφος καὶ διώρυτικός τῶν έθνων σφροντῶν. Καθ' δόλ τὸ διάστημα τῆς δίκης τὸν ζωγράφον καὶ τὴ Καρλόττα έστρεψε πρὸς αὐτὸν διάρκειας τὰ βλέμματά της. Τὴν ώρα ποὺ δὲρδερος τὸν δικαστηρίου δίειπε τὸν θανάτικην πηγαδίων γένοισε τὸν Καρλόττα καὶ κήτεται τὸν 'Άδαμ Λούξ μὲ εὐγνωμοσύνη για τὴν συμπάθεια ποὺ τῆς έδειχνε.

Μετὰ τὸν δίκην οἱ έπαναστάτες τῆς έστειλαν έναν παπά νὰ τὴν έξοδον γούνη, ἀλλ' ἡ Καρλόττα δὲν θέλησε για τὸν δεκτῆ. Παρενέλεσε μόνον νὰ τῆς έπιτρέψουν νὰ δεχθῇ τὸν φίλο της ζωγράφο. Τῆς τὸ έπέτευχαν καὶ τὸν ποζάριον ἀρκετάν ώρα για νὰ τελειώσῃ τὸν εἰκόνα τὸν διπλού τοῦ ποζαρίου εἰχε ἀργοῖσει κατὰ τὸν διάρκεια τῆς δίκης. Μιού ώρα θότερα δὲν ποὺς τὴν χέντησε τὴν ποζαρία. Κρατοῦσε οὐδὲ κάρια τὸν χέρια του τὸν φαλάλιδο για νὰ τὴν κόρη τὰ μαλλιάκαιο πόλκικινο πακάμισον καταδικασμένων γενεθλατο.

— Πώς, οὐδὲ η ώρα; εἰπε τὴ Καρλόττα.

Συνεκπατάθηκε πάλι καὶ ειπε τὸν ζωγράφον:

— Κρύψε μου, δὲν ζέρω πῶς νὰ οᾶς εὐχαριστίους για τὸν κόπον σας. Έχετε τὴν καλώσονταν νὰ δεχθῆτε αὐτὸν για νὰ μὲ θυμήστε !

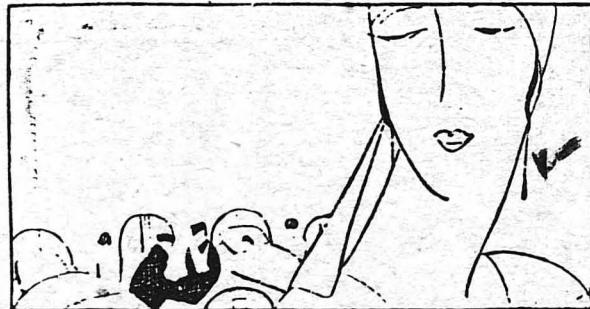
Κ' έκοφε καὶ τοῦδηκε μιδ μπούκλα απ' τὸ ωραῖα, πλούσια μαλλιά της. Τὶς ἄλλες της μπούκλες τὶς κάριασε στὴν γυναικα τοῦ δεσμοφύλακος. 'Ο δήμος τῆς φόρεσε τὸ πουκάμισο τῶν καταδίκων καὶ τῆς έδεσε τὸ χέρια πίσω. Χαμογέλασε τότε η δύστην νέα καὶ ειπε :

— 'Η τοραλέττα τὸν θανάτον μου γίνεται ἀπὸ κάπως χοντρὰ κάρια ἀλλά δημητρίει στὴν άθανασία.

Ο Ροβεσπιέρος, δανιόν καὶ τὸ Καμπλ Νεμονούλεν είχαν σταθὴ στὸν δρόμο ἀπὸ τὸν δρόμον θα περνοῦσεν ἡ Καρλόττα. 'Ο 'Άδαμ Λούξ τὴν περίμενε στὴν γωνία τῆς δδοῦ Σαντ-Ονορέ καὶ τὴν πόλον τὸν λαμπτόμο. 'Ήθελε νὰ τὴν δειπνήν. Καὶ πραγματικῶς ἡ Καρλόττα πέθανε ἀραιά καὶ υπερηφανία της οπιγμήν. Μόνον δταν πρωταρίκησε τὸν λαπτόμο έχαλώσας λίγο. 'Άλλ' έπειτα τὸ κράμα τῆς έπειτεντε στὰ μαγονάτα της. 'Άνεβηκε τέλος μ' διαν ενδολίτα τῆς έπειτεντε τὰ δεμένα της κάρια καὶ τὸ μακρὸν της κόκκινο πουκάμισο, τὸ οκαλιά τῆς αιμοτόμου. Μεταζήν θλων τὸν θαυμάτων τῆς έπαναστάσεως δὲν έπειτεντε δεύτερο, ποὺ νὰ έδειξε τέτοιο δέισιδαμαστο θάρσος σαν κι' αντί. 'Οταν δὲ δήμος τραβήκε τὸν φόρεμα της για νὰ ζητεί έλευθερο τὸν λαμπτόν ηραῖς έγινε πάλι για μιδ οπιγμή νιγροπαλή κάρη. 'Εκανε ένα κίνημα ντραπῆς ἀλλ' έπειτα πάλι συνεκπατήθη καὶ ξυκνήσε τὸ ωραῖο της κεφαλή στὴν λαμπτόμο. Τὸ κοφτερό, βαρό μαρτίρι, έπειτα τέλος κι' ένας δὲν τὸν βυθωθοῦν τὸν δημίου σπίκων πάλι κάτω τὸ κουμένο της ωραῖο κεφαλή καὶ τὸ έματερον! 'Η δούτεια αὐτὴ έκανε έντεντον καὶ σ' αὐτὸν ἀκούτη τὸν αιμοχαρό όχλο, δὲνοίς γέμιζε τὴν πλατεῖα, κι' δὲνοίς άρχοντε νὰ οδηλάζῃ καὶ νὰ διαμαρτύρεται...

Ο 'Άδαμ Λούξ, δανυμαστής τῆς Καρλόττας, δρχισε νὰ τὴν δημητρίη ἀπὸ τὴν έπομένη τὸν θανάτον της : « Εἴθε έλεγε, νὰ λάβω κι' έγω τὴν τιμὴ της λαμπτόμου ποὺ μετρά τὸν θανάτο της έγειρε βωμός ». 'Η εγκή τον αὐτὴ έξπληκτωθό. Τὸ έκοφαν κι' αὐτὸν ὀλίγες ήμέρες κατέπιν.

Ειπαν για τὴν Καρλόττα πᾶς έσκοτωσε τὸν Μαρά για νὰ έκδηκητο τὸν θάνατον ἐνδὲ νέον ποὺ άγαπούσε, τὸν δέκιματικον νιὲ Μπελζέν. 'Η ἀλήθεια δημως εινε, πῶς διτ έκαμε για πατρωτικός λόγους καὶ γιατὶ νόμιζε διτ μ' αὐτὸν τὸν τρόπο θα σωθει τὸν Γαλλία. Είχε παρασανδῆ κι' αὐτὴ ἀπὸ τὸ γεννα τῆς έποκῆς της...

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ

KOZANH.— Εἰς τὴν Λέσχην τῶν Δημ. 'Υπαλλήλων ἐδιηπ πρὸς ήμερῶν μεγάλη οἰκογενειακὴ χρονοεποδία τῶν φοιτηῶν, τῆς ποδίας ἡ έπιτυχία ὑπῆρξε πρωτοφανής.

Διακρίναμεν τὸν Δημαρχὸν κ. Θέρην, τὸν δικηγόρον κ. κ. Τοποελίκην, 'Αντωνιδόνη, Α. Παπαγιάννην, Γ. Καρότσην, τὸν φοιτητὸν Παπαστράτην, Καραϊώτην, τὰς δίδας 'Ισσαλία Σααράδην, Κατίνα Γκοντρούσην, Κούλα Δελπήρην, Μπερπέκα Γκοντρούσην, Καρότση, Στεγγίου, 'Αλκιοπή Κούνησα, 'Αγιούρην Φόντην, Φαιδρα Παπαδοπόλην, Μαρούλα Μαρούλην, Σεβαστία Λιόντα, κ. ἔτ.

Κατὰ τὰ διαλλέμματα ή δρχόνται τῆς « Πανδώρας » έπαιάνιζε τὰ νεώτερα καὶ έκλεκτώτερα τεμάχια.

K. Σακελλαρίου

PENTINA (Καρδίτσας).— Μ' έξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν ἐδόπι μαθητικὴ παράστασις τὸν περὶ τὴν έντασθα οχολείον μὲ τὴν Γκόλφων καὶ τὴν κωμῳδίαν « Φίδικας ».

Τὸν ωδὸν τὸν πεδιθέποαν οἱ μαθηταὶ : Χρῆστος Καμάρας, Γεώργιος Σακελλαρίδης, Παναγιώτης Νισσόδης, Δημήτριος Αναγρωτόπολης, Χαρίλαος Σούλανιδης, Δημήτριος 'Αρ. Ρήγας, 'Ηλίας Δ. Ρήγας, Δαμιανὸς Κεραμαρίδης, Χρυσούσιος Νιόντος, 'Αθανάσιος Καμάρας.

Μεταξὺ τῶν θεατῶν διεκρίναμεν τὸν άντεστραγγελέα Καρδίτσας κ. Οίκονομοπόστολον, Ελεονόρικην κ. Κάλπον, Δικηγόρον κ. Κονσαπήν, ἀστυνόμον κ. Δημόστηλην τὰς παραθεριζόντας οἰκογενειας τῶν κ. κ. Κάτον καὶ Παπαδόπτερον τὴν δίδα Βαλεντίνην Παπαλέξιον τὸν εἰπει τῆς έξαδέλφης της κ. κ. Παλάνη, Τὰς οἰκογενειας τῶν κ. κ. Καμάρα, Κοντακόπη, Σακελλαρίδη, Φλωρογόβη, Μινότον, κ. κ.

Κατὰ τὰ διαλλέμματα έπαιξαν διδφορα μουσικὰ κομμάτια οἱ κ. κ. Γ. Κονσαπής Δημοσιόδοκος (βιολί), Κ. Παπαδόπτολος (κιθδρα), καὶ Κορζίδης (μαντολίνο).

'Ιωάννης Οικενόμου.

ΦΡΕΣ (Κοήτης).— 'Αρχετὸς καὶ έκλεκτὸς κόδομος, παραθείζει καὶ έφετος εἰς τὸν δραῖον Φρέ.

Γίνονται συχνὰ ἐκδρομοὶ τὰς διαφόρους μαγεντικὰς τοποθεσίας. Προσθέτες μεταξὺ τῶν ἐκδραμόντων εἰς τὴν θεοὺν 'Αστροδέο διεκρίναμεν τὸν κ. κ. Γεώργιον Μπαζάνην ιατρὸν, Μικάλη Παπαδάκην ιατρὸν, 'Εμμανουὴλ Συμβολάκην, Γεώργιον Χριστοδούλην κ. κ. Τὰς κ. κ. Κατίνα Μπαζάνην, 'Ελενθερία Γ. Μπανυράκην 'Ερνθηλη Παπαδάκην καὶ τὰς δίδας 'Αννα Μπαζάνη, Συμάχη Συμβολάκην, 'Ολγα Μανουσούμαρην, Ειρήνη Μανουσούακην, Δέσποινα Μανουσούακην κ. κ.

Φιλία Χριστοδεύλη

ΒΟΥΛΙΑΓΜΕΝΗ.— Ζωρὰ κίνησις παρεπηρόπητ τῶν πραγματούντων. Κυριακὴ στὴν Βουλιαγμένην λογψ τὴς δρητῆς τοῦ Ορφανοτροφείου. Τρία βαροδάκια καὶ πολλὰ αβοκοίντα έφεραν ποι λούσις έκδρομοῖς, οἱ δροποί πέρασαν μίαν θαυμαστὴν ήμέραν. Οἱ έκλεκτοι καλλιέργειν κ. κ. Επιτροπάδης, Βλασιόδης, ή δις Φαληρά καὶ η χρωδία τῆς 'Αθηναϊκῆς μανδολίνας τὸν διεθνῶντον τὸν κ. Λάρθα έξετέλεσαν διδφορα δοματα καταχειροφορηθέντες.

Μέσον οἰδε πλῆθος τῶν παραθεριζόντων καὶ ἐκδρομέων διεκρίναμεν τὰς κ. κ. Μπαχάνερ, Βερέττα, Αδοκαρην, Λέδη, Ρογιέ, τὰς δίδας Φαληρά, Ε. καὶ Σ. Μακρῆ, Π. καὶ Σ. Ενγελίδης, Θεοδώρου, 'Ιανακίδης, Κωνσταντινίδην, Πετρίδην, Νικαΐδην, Παλαιολόγου κ. κ. Λαζαρίνη, Μπαζανερ, Φαληρά, Θεοδώρου, Κιάντην, Νέσσην, Κωνσταντινίδην, Νικολαΐδην καὶ πολλοὺς ἀλλούς.

A. N.